

爱阅读!
童年彩书坊
Tongnian Caishufang

专为少年儿童精心打造，重视认知与积累，
提升阅读和写作能力！

标准注音
彩绘版

[成长励志系列]

中华美德故事

ZHONGHUA MEIDE GUSHI

主编 / 冯慧娟

爱读书
读好书

童年离不开阅读，儿童离不开彩图。
把彩书送给童年的孩子，
就是把幸福的种子播撒在了孩子心中。

张其成

王勃

倾情推荐

特级语文教师
(审定)

中华美德故事

ZHONGHUA MEIDE GUSHI

主编 / 冯慧娟

图书在版编目(CIP)数据

中华美德故事 / 冯慧娟主编. — 长春: 吉林美术出版社, 2014.10
(爱阅读·童年彩书坊)
ISBN 978-7-5386-9040-8

I. ①中… II. ①冯… III. ①品德教育—中国—儿童读物 IV. ①D432.62

中国版本图书馆CIP数据核字(2014)第245845号

中华美德故事

出版人 赵国强
责任编辑 王洋
封面设计 宋又成
开本 700mm×1000mm 1/16
字数 120千字
印张 10
印数 1—5000册
版次 2014年11月第1版
印次 2014年11月第1印刷

出版 吉林美术出版社
发行 吉林美术出版社
地址 长春市人民大街4646号
邮政编码 130021
电话 0431-86037896
网址 www.jlmspress.com
印刷 三河市燕春印务有限公司

ISBN 978-7-5386-9040-8

定价: 29.80元

版权所有 侵权必究

DAODU

导读

中华美德源远流长，内涵丰富，是中华文明发展过程中我们伟大的祖先留给我们的宝贵精神财富。我们应当继承这一精神财富，并力争使之发扬光大。

孩子是祖国的未来，继承并弘扬中华民族的传统美德，对于他们显得尤为重要。为此，我们编辑了这本儿童版的《中华美德故事》。本书从数不胜数的中华美德故事中精心挑选了六十多个具有代表性的美德故事，故事生动活泼、语言凝练优美，它们体现了爱国、自强、正直、勤学、仁爱、诚信、机智、重孝等中华传统美德。让我们用古

人的美好品德激励自己，不断培养高尚的道德品质。

为了便于小读者们自己独立阅读这本《中华美德故事》，我们对全文加注了汉语拼音。同时为了帮助小读者们更好地理解故事，我们给每篇故事都配上了精美的彩色插图。

我们深信这本《中华美德故事》定能陪伴孩子们健康地成长，令他们受益匪浅。

目录 CONTENTS

爱国篇

- 大禹治水 / 001
- 完璧归赵 / 004
- 屈原投江殉国 / 006
- 苏武牧羊 / 008
- 昭君出塞和亲 / 011
- 毕资伦跳江殉国 / 014
- 精忠报国的岳飞 / 016
- 浩然正气的文天祥 / 018

自强篇

- 卧薪尝胆 / 020
- 毛遂自荐 / 022

司马迁写《史记》 / 024

陶侃运砖励志 / 027

除害英雄周处 / 029

闻鸡起舞 / 032

正直篇

- 孙武练兵 / 034
- 不为五斗米折腰 / 037
- 公而忘私 / 039
- 子罕辞玉 / 041
- 晏婴辞赏 / 043
- 董宣宁死不认罪 / 045
- 魏徵直言进谏 / 048
- 贤相寇准 / 050

勤学篇

- 苏秦苦读 / 052
- 编蒲抄书 / 054
- 凿壁借光 / 056
- 悬梁苦读 / 058
- 华佗求学 / 060

- 车胤囊萤 / 062
程门立雪 / 064
学痴王冕 / 066
宋濂读《史记》 / 070

仁爱篇

- 舜的仁爱 / 072
高山流水 / 074
管鲍之交 / 076
结草报恩 / 078
将相和 / 080
荀巨伯探友 / 083
孔融让梨 / 085
朱冲还牛 / 087
以德报怨 / 089

诚信篇

- 季札挂剑 / 091
曾子杀猪 / 094
商鞅变法 / 096
张良得兵书 / 098
诚信无私 / 101
千里赴约不失信 / 103

机智篇

- 甘罗不辱使命 / 105
触龙妙谏太后 / 108

- 晏子使楚 / 111
西门豹治邺 / 114
诸葛亮七擒孟获 / 116
望梅止渴 / 119
七步成诗 / 121
聪明善良的曹冲 / 122
智除强盗的区寄 / 124
小包拯断案 / 127
司马光砸缸 / 129

重孝篇

- 博亲一笑老莱子 / 131
闵子骞孝母 / 134
亲尝汤药的汉文帝 / 138
缇萦救父 / 140
辞官报恩 / 142
王祥卧冰 / 147
辞官寻母 / 149
跪父留母 / 153

爱国篇

dà yǔ zhì shuǐ
大禹治水

huáng hé bèi yù wéi zhōng huá mín zú de mǔ qīn hé zhōng huá mín zú shì shì dài dài zài huáng hé
黄河被誉为中华民族的母亲节。中华民族世代代在黄河
liú yù fán yǎn shēng xī rén men zài huáng hé shuǐ de zī rùn bǔ yù xià wán qiáng de shēng huó zhe
流域繁衍生息。人们在黄河水的滋润哺育下顽强地生活着。

xiāng chuán zài sì wǔ qiān nián qián huáng hé cháng jiāng liú yù dì qū fā shēng le
相传在四五千年前，黄河、长江流域地区发生了
duō cì dà shuǐ zāi hóng shuǐ tāo tiān hào miǎo wú jì yān mò le guǎng dà de yuán
多次大水灾。洪水滔天，浩渺无际，淹没了广大的原
yě mào mì de sēn lín hé xǔ xǔ duō duō de cūn zhuāng bǎi xìng liú lí shī suǒ bèi
野、茂密的森林和许许多多的村庄，百姓流离失所，被
pò táo wǎng tū wù de fēng luán huò duǒ rù shēn shān yán dòng zhōng bì nán
迫逃往突兀的峰峦或躲入深山岩洞中避难。

yáo zài wèi shí gèng shì lián nián jiàng yǔ huáng hé shuǐ shì měng zhǎng fàn làn chéng zāi
尧在位时更是连年降雨，黄河水势猛涨，泛滥成灾。
yú shì yáo rèn yòng yǔ de fù qīn gǔn lái zhì shuǐ gǔn bàn shì guǒ duàn dàn gāng bì zì yòng
于是，尧任用禹的父亲鲧来治水。鲧办事果断但刚愎自用，
tā zài lín xíng qián xiōng yǒu chéng zhú de duì yáo shuō zhì bù
他在临行前胸有成竹地对尧说：“治不
hǎo hóng shuǐ gān yuàn shòu fá gǔn cǎi yòng le dǔ de fāng fǎ
好洪水甘愿受罚。”鲧采用了堵的方法

zhì shuǐ qián hòu fèi shí jiǔ nián suī rán lì
治水，前后费时九年，虽然历
jīn xīn xuè dàn huáng hé shuǐ réng rán méi bèi zhì
尽心血，但黄河水仍然没被制
fú nà shí yáo yǐ jīng hěn lǎo le biàn
服。那时尧已经很老了，便

jiāng shǒu lǐng zhī wèi ràng gěi xián
将首领之位让给贤
míng de shùn yóu
明的舜。由

yú gǔn zhì shuǐ bù lì gěi bǎi xìng dài lái shēn zhòng de zāi nàn shùn biàn bǎ gǔn miǎn zhí
于鲧治水不利，给百姓带来深重的灾难，舜便把鲧免职，
fā luò dào yǔ shān bù jiǔ yòu jiāng gǔn shā sǐ
发落到羽山，不久又将鲧杀死。

bǎi xìng de cǎn zhuàng shǐ shùn qín shí nán ān jīng duō fāng diào chá liǎo jiě tā jué
百姓的惨状使舜寝食难安，经多方调查了解，他决
dìng rèn yòng gǔn de ér zǐ yǔ zhì lǐ hóng shuǐ yǔ jì chéng le fù yè jué xīn píng fù shuǐ
定任用鲧的儿子禹治理洪水。禹继承了父业，决心平复水
huàn zhěng jiù wàn mín yǔ de xīn qíng hěn chén zhòng tā shēn zhī cǐ shì guān xì zhòng dà
患，拯救万民。禹的心情很沉重，他深知此事关系重大：
shǒu xiān fù qīn de sǐ wú xíng zhōng gěi tā shī jiā le hěn dà de yā lì líng wài rú
首先，父亲的死无形中给他施加了很大的压力，另外，如
guǒ zì jǐ zài zhì shuǐ bù lì duì yú zǎo yǐ wú jiā kě guī de bǎi xìng lái jiǎng wú yì
果自己再治水不利，对于早已无家可归的百姓来讲，无异
yú xuě shàng jiā shuāng tā chén sī le hěn jiǔ zhī hòu qǐng lái jǐ wèi yǒu wēi wàng de zhǎng
于雪上加霜。他沉思了很久之后，请来几位有威望的长
zhě gòng shāng zhì shuǐ dà shì jīng guò yī fān jī liè de zhēng lùn yǔ jué dìng yì gǎi
者，共商治水大事。经过一番激烈的争论，禹决定一改
guò qù yòng dǔ de fāng fǎ cǎi yòng shū dǎo de fāng fǎ jiāng huáng hé shuǐ yǐn zǒu
过去用堵的方法，采用疏导的方法将黄河水引走。

yǔ zài jié hūn hòu dì sì tiān jiù gào bié le qī zī dài zhe qì hòu jì děng zhù
禹在结婚后第四天就告别了妻子，带着契、后稷等助
shǒu tà shàng le màn cháng jiǎn xiǎn de zhì shuǐ zhī lù
手踏上了漫长艰险的治水之路。

nà shí rén yān xī shǎo dà bù fēn dì fāng chú le hé liú jiù shì shēn gōu hé huāng shān yě
那时人烟稀少，大部分地方除了河流就是深沟和荒山野
líng yǔ zhǐ néng zài suǒ dào zhī chù biān kāi lù biān qián jìn zú jì jī hū tà biàn le dāng shí
岭，禹只能在所到之处边开路边前进，足迹几乎踏遍了当时
zhěng gè zhōng guó yǔ píng jiè chāo rén de yì lì bá shān shè shuǐ zài gè dì kān chá cè
整个中国。禹凭借超人的毅力，跋山涉水，在各地勘察、测
liáng guī huà bìng hé rén men yì qǐ yùn shí fá mù kāi hé wā qú shǐ zhì shuǐ zhè xiàng
量、规划，并和人们一起运石伐木、开河挖渠，使治水这项
hóng wēi hào dà de gōng chéng zài fēng shuāng yǔ xuě zhōng huǎn màn jiān nán de jìn xíng zhe
宏伟浩大的工程在风霜雨雪中缓慢艰难地进行着。

yǔ fēng cān lù sù zhì shuǐ shí sān nián rén lèi shòu le yāo yā wān le shǒu zhǐ jiǎ
禹风餐露宿治水十三年，人累瘦了，腰压弯了，指甲
mó tū le jiǎo dǐ shēng le jiǎo diàn shí sān nián zhōng tā sān guò jiā mén ér bù rù
磨秃了，脚底生了脚垫。十三年中，他三过家门而不入。
jù shuō yǒu yī cì tā cóng jiā mén qián jīng guò qià féng ér zǐ chū shì tí kū bù zhǐ tā yě
据说有一次他从家门前经过，恰逢儿子出世啼哭不止，他也

méi yǒu jìn qù kàn yì yǎn hé tā yì qǐ láo dòng de bǎi xìng jiàn le dōu shí fēn gǎn dòng
没有进去看一眼。和他一起劳动的百姓见了，都十分感动。

yǔ shuàilǐng bǎi xìng yóu jīn tiān de gān sù jī shí shān yí lù shù tōng huáng hé hé dào ér xià
禹率领百姓由今天的甘肃积石山一路疏通黄河河道而下，
zǒu dào huáng hé zhōng yóu jīn shān xī hé jīn hé shān xī hán chéng jiāo jiè dì shí fā xiàn yí zuò dà
走到黄河中游(今山西河津和陕西韩成交界地)时，发现一座大
shān dǎng zhù le huáng hé de qù lù hào dàng de huáng hé shuǐ pán xuán huí liú jiāng gāo gāo de mèng mén
山挡住了黄河的去路，浩荡的黄河水盘旋回流，将高高的孟门
shān yān mò le yǔ dāng jí mìng rén jiāng shān pī kāi yí ge dà dà de huō kǒu bèi kùn de huáng hé
山淹没了。禹当即命人将山劈开一个大大的豁口。被困的黄河
shuǐ kāi zhā bān hǒu jiào zhe kuáng xiè ér chū shuǐ shēng zhèn ěr yù lóng cóng cǐ cháng nián bēn yǒng
水开闸般吼叫着狂泻而出，水声震耳欲聋，从此常年奔涌，
chàng tōng wú zǔ dāng shí yǔ jiāng cǐ chù mìng míng wéi lóng mén rén men wèi zhuī niàn tā de gōng jì
畅通无阻。当时禹将此处命名为龙门，人们为追念他的功绩，
chēng lóng mén wéi yǔ mén kǒu
称龙门为禹门口。

yǔ shùn zhe shuǐ liú de fāng xiàng jì xù qián jìn zǒu zhe zǒu zhe yòu fā xiàn yí
禹顺着水流的方向继续前进，走着走着，又发现一
zuò dà shān dǎng zhù le shuǐ dào yǔ yòu mìng rén jiāng cǐ shān záo kāi sān dào mén bìng fēn
座大山挡住了水道。禹又命人将此山凿开三道门，并分
bié mìng míng wéi shén mén guǐ mén rén
别命名为神门、鬼门、人
mén yě jiù shì jīn tiān zhù míng de sān
门，也就是今天著名的三
mén xiá yǔ de zú jì tà biàn le huáng
门峡。禹的足迹踏遍了黄
hé liǎng àn huáng hé shuǐ zhōng yú bèi chè
河两岸，黄河水终于被彻
dī zhì fú le
底制服了。

dà yǔ de míng zì bèi wàn mín chēng
大禹的名字被万民称
sòng gè dì bǎi xìng dōu yǐ bù tóng de
颂，各地百姓都以不同的
xíng shì jì niàn tā
形式纪念他。

wán bì guī zhào

完璧归赵

qín zhāowáng tīng shuō zhào huì wén wáng dé dào le yí kuài xī shì bǎo yù hé shì bì
秦昭王听说赵惠文王得到了一块稀世宝玉——和氏璧，

biàn pài rén sòng xìn gěi zhào wáng shuō yuàn yì yǐ shí wǔ zuò chéng chí lái huàn zhè kuài bì
便派人送信给赵王，说愿意以十五座城池来换这块璧。

zhào wáng pà qín wáng yǒu zhà bù xiǎng jiāng bì sòng qu dàn yòu pà qín wáng yǐ cǐ wéi jiè
赵王怕秦王有诈，不想将璧送去，但又怕秦王以此为借
kǒu pài bīng lái fàn jiù lián kě yǐ pài dào qín guó qù dá fù de rén yí shí yě wù sè bú dào
口派兵来犯。就连可以派到秦国去答复的人，一时也物色不到。

jiù zài zhè shí yǒu rén xiàng zhào wáng tuī jiàn le lǎn xiàng rú zhào wáng zhào jiàn le lǎn
就在这时，有人向赵王推荐了蔺相如。赵王召见了蔺
xiàng rú tīng tā fēn xī le zhè jiàn shì de xìng zhì rèn wéi hái shì dā yīng qín guó de yāo
相如，听他分析了这件事的性质，认为还是答应秦国的要
qiú wéi hǎo zhào wáng hěn mǎn yì tā de fēn xī wèn tā shuí kě yǐ chū shǐ qín guó lǎn
求为好。赵王很满意他的分析，问他谁可以出使秦国。蔺
xiàng rú huí dá shuō
相如回答说：

xiǎng bì dà wáng hái wèi zhǎo dào kě yǐ
“想必大王还未找到可以
chū shǐ de rén wǒ yuàn yì pěng zhe bì chū shǐ qín
出使的人，我愿意捧着璧出使秦
guó bìng xiàng dà wáng bǎo zhèng qín guó jiāng chéng
国，并向大王保证：秦国将城
chí gěi zhào guó wǒ jiù bǎ bì liú gěi qín wáng
池给赵国，我就把璧留给秦王；
rú ruò qín guó bù jiāng chéng chí gěi zhào guó wǒ
如若秦国不将城池给赵国，我
dìng jiāng wán zhěng de bì sòng guī zhào guó
定将完整的璧送归赵国。”

yú shì zhào wáng pài lǎn xiàng rú chū shǐ
于是，赵王派蔺相如出使
qín guó lǎn xiàng rú dào le qín guó hòu xiàng qín
秦国。蔺相如到了秦国后，向秦

wáng xiàn shàng hé shì bì qín wáng mǎn xīn huān xǐ zhǐ gù zhe gěi zuǒ yòu dà chén hé jī
王献上和氏璧，秦王满心欢喜，只顾着给左右大臣和姬
qiè men chuán kàn yù bì ér wú yì jiāo chéng lǐn xiàng rú jiè kǒu bì shàng yǒu xiǎo bái bān diǎn
妾们传看玉璧而无意交城。蔺相如借口璧上有小白斑点
yào zhǐ gěi qín wáng kàn qǔ huí le hé shì bì suí jí fèn nù de zhǐ zé qín wáng bù tí
要指给秦王看，取回了和氏璧，随即愤怒地指责秦王不提
jiāo chéng zhī shì xiǎn rán bú shì chéng xīn jiāo huàn rú qiáng xíng bī pò tā tā jiāng ràng
交城之事，显然不是诚心交换。如强行逼迫他，他将让
yù bì yǔ zì jǐ de nǎo dai yì qǐ zài zhǔ zì shàng zhuàng ge fěn suì
玉璧与自己的脑袋一起在柱子上撞个粉碎。

qín wáng pà lǐn xiàng rú zhēn de zhè yàng zuò mǎ shàng biǎo shì dào qiàn bìng dāng chǎng
秦王怕蔺相如真的这样做，马上表示道歉，并当场
jiào rén ná chū dì tú huà chū shí wǔ zuò chéng chí dàn lǐn xiàng rú liào xiǎng tā zhǐ shì zuò
叫人拿出地图，划出十五座城池。但蔺相如料想他只是做
zuò yàng zi bú huì zhēn de jiāo chéng yīn cǐ yāo qiú qín wáng bì xū zhāi jiè wǔ tiān zài cháo
做样子，不会真的交城，因此要求秦王必须斋戒五天，在朝
tīng shàng jǔ xíng lóng zhòng de yí shì fāng néng xiàn bì qín wáng bèi pò tóng yì le
廷上举行隆重的仪式，方能献璧，秦王被迫同意了。

lǐn xiàng rú gū jì dào qín wáng suī rán dā yīng zhāi jiè wǔ tiān zài shòu bì dàn kěn dìng
蔺相如估计到：秦王虽然答应斋戒五天再受璧，但肯定
bù kěn gěi zhào wáng shí wǔ zuò chéng chí yīn cǐ tā ràng yí ge suí cóng rén yuán huàn shàng pǔ tōng bǎi
不肯给赵王十五座城池。因此他让一个随从人员换上普通百
xìng chuān de cū bù yī fu cáng zhe hé shì bì cóng xiǎo lù táo huí zhào guó cóng ér shí xiàn
姓穿的粗布衣服，藏着和氏璧，从小路逃回赵国，从而实现
le zì jǐ wán bì guī zhào de nuò yán suī rán qín wáng zhī dào lǐn xiàng rú qī piàn le tā tā
了自己完璧归赵的诺言。虽然秦王知道蔺相如欺骗了他，他
hái shì méi yǒu shā lǐn xiàng rú yì fāng miàn tā kǎo lù dào jí shǐ shā le lǐn xiàng rú yě dé bù
还是没有杀蔺相如。一方面他考虑到即使杀了蔺相如也得
dào hé shì bì lìng yí fāng miàn chuán chū gu míng shēng yě bù hǎo bù rú bǎ lǐn xiàng rú fàng
到和氏璧，另一方面传出去名声也不好，不如把蔺相如放
huí qu yǐ bó dé zhào guó de xìn rèn
回去，以博得赵国的信任。

lǐn xiàng rú wán bì guī zhào zhào huì wén wáng hěn gāo xìng fēng tā wéi shàng qīng fù
蔺相如完璧归赵，赵惠文王很高兴，封他为上卿，负
zé chǔ lǐ guó shì wán bì guī zhào de gù shì yě jiù yí dài yí dài de liú chuán xià
责处理国事。“完璧归赵”的故事也就一代一代地流传下
lái le
来了。

qū yuán tóu jiāng xùn guó 屈原投江殉国

qū yuán shēng huó zài liǎng qiān sān bǎi duō nián qián de zhàn guó shí dài tā shì chǔ guó rén
屈原生活在两千三百多年前的战国时代。他是楚国人，

shì wǒ guó lì shǐ shàng wēi dà de ài guó shī rén jié chū de sī xiǎng jiā hé ài guó zhě
是我国历史上伟大的爱国诗人，杰出的思想家和爱国者。

qū yuán nián qīng shí jiù xiōng huái yuǎn dà bào fù biǎo xiàn chū jīng rén de cái néng chǔ huái
屈原年轻时就胸怀远大抱负，表现出惊人的才能。楚怀

wáng jí wèi hòu qū yuán jí bèi zhào rù gōng zhōng rèn zuǒ tú xiāng dāng yú hòu lái de fù zǎi
王即位后，屈原即被召入宫中，任左徒(相当于后来的副宰

xiàng jiān guǎn chǔ guó de nèi zhèng wài jiāo měi féng huái wáng wèn zhèng qū yuán zǒng néng kǎn kǎn
相)，兼管楚国的内政外交。每逢怀王问政，屈原总能侃侃

ér tán jiàn jiě dú dào yīn cǐ shēn dé huái wáng xìn rèn
而谈，见解独到，因此深得怀王信任。

shāng yǎng biàn fǎ hòu qín guó rì yì qiáng dà cháng duì chǔ qí yān zhào
商鞅变法后，秦国日益强大，常对楚、齐、燕、赵、

hán wèi liù guó fā dòng jìn gōng dāng shí liù guó zhèng zài sū qín de bēn zǒu yóu shuì xià hé
韩、魏六国发动进攻。当时六国正在苏秦的奔走游说下“合

zòng kàng qín yì shí shǐ qiáng qín bù gǎn qīng jǔ wàng dòng chèn zhe liè guó jiān zhàn shì jiào shǎo
纵”抗秦，一时使强秦不敢轻举妄动。趁着列国间战事较少

zhī jī qū yuán xiàng chǔ huái wáng tí chū zhěng dùn lì zhì gǎi gé lǜ lìng xiàn zhì jiù guì zú
之机，屈原向楚怀王提出整顿吏治，改革律令，限制旧贵族

quán lì jiǎng lì jūn gōng nóng gēng xué xí shāng
权力，奖励军功、农耕，学习商

yāng biàn fǎ tú qiáng qū yuán de zhǔ zhāng dé dào
鞅变法图强。屈原的主张得到

chǔ huái wáng de zhī chí dàn què qīn hài
楚怀王的支持，但却侵害

le yǒu quán shì guān yuán de lì
了有权势官员的利

yì zāo dào le
益，遭到了

nà xiē xiǎo rén de pī jǐ hé xiàn hài
那些小人的排挤和陷害。

hú tu de chǔ huái wáng tīng xìn chán yán bà miǎn le qū yuán de guān zhí bǎ tā fàng
糊涂的楚怀王听信谗言，罢免了屈原的官职，把他放
zhú dào hàn běi
逐到汉北。

gōng yuán qián nián huái wáng sǐ hòu qīng xiāng wáng jí wèi cháo zhōng de dà quán
公元前296年，怀王死后，顷襄王即位。朝中的大权
yóu gōng zǐ zǐ lán hé dà fū jīn shàng zhǎng guǎn tā men zhěng rì yǐn jiǔ zuò lè shēng huó fǔ
由公子子兰和大夫靳尚掌管，他们整日饮酒作乐，生活腐
bài liú fàng zhōng de qū yuán bù gù nián mài tǐ shuāi zài cì shàng jīng xiàng chǔ qīng xiāng wáng lì
败。流放中的屈原不顾年迈体衰，再次上京向楚顷襄王力
jiàn què bèi liú fàng dào gèng jiā piǎn yuǎn de jiāng nán chǔ guó biān jiāng guò zhe diān pèi liú lí
谏，却被流放到更加偏远的江南楚国边疆，过着颠沛流离
de shēng huó
的生活。

gōng yuán qián nián chūn tiān yě jiù shì qū yuán bèi chǔ qīng xiāng wáng liú fàng de dì
公元前278年春天，也就是屈原被楚顷襄王流放的第
shí jiǔ ge nián tóu er qín guó de dà jiāng bái qǐ shuài dà jūn yì jǔ gōng xià le chǔ guó de
十九个年头儿，秦国的大将白起，率大军一举攻下了楚国的
dū chéng yǐng dū jīng chéng yí piàn huǒ hǎi chǔ wáng de zǔ fén bèi qín bīng wā jué fén
都城郢都。京城一片火海，楚王的祖坟被秦兵挖掘、焚
huǐ qīng xiāng wáng cāng huáng chū táo qiān dū chén chéng jīn hé nán huái yáng
毁，顷襄王仓皇出逃，迁都陈城(今河南淮阳)。

dé zhī zhè xiē shì hòu liù shí èr suì de qū yuán liàng liàng qiāng qiāng de lái dào jīng yuán
得知这些事后，六十二岁的屈原踉踉跄跄地来到汨罗
jiāng biān wàng zhe gǔn gǔn dòng qù de jiāng shuǐ lǎo lèi zòng héng tā sī chě zhe zì jǐ de tóu
江边，望着滚滚东去的江水，老泪纵横。他撕扯着自己的头
fa shuāng shǒu gāo jǔ dà shēng de zé wèn tiān a nǐ zěn me zhè yàng de bù gōng
发，双手高举，大声地责问：“天啊，你怎么这样的不公？
nán dào nǐ zhēn de yào miè chǔ guó miè wǒ qū yuán ma zài jiù guó wú mén zǒu tóu wú
难道你真的要灭楚国，灭我屈原吗？”在救国无门、走投无
lù de qíng kuàng xià qū yuán yú nóng lì wǔ yuè chū wǔ zhè yì tiān yōu fèn de tóu rù mǐ
路的情况下，屈原于农历五月初五这一天，忧愤地投入汨
luó jiāng jīn hú nán dōng běi bù yǔ chǔ guó rén mín yǒng bié le
罗江(今湖南东北部)，与楚国人民永别了。

sū wǔ mù yáng
苏武牧羊

xī hàn shí hàn wǔ dì pài zhōng láng jiāng sū wǔ wéi zhèng shǐ fù zhōng láng jiāng zhāng
西汉时，汉武帝派中郎将苏武为正使，副中郎将张
shèng wéi fù shǐ dài zhe zhù shǒu cháng huì hé yì bǎi duō míng shì bīng yǐ jí jīn yín chóu duàn
胜为副使，带着助手常惠和一百多名士兵，以及金银绸缎
dēng lǐ wù hù sòng yǐ qián kòu liú xià lái de quán bù xiōng nú shǐ zhě chū shǐ xiōng nú
等礼物，护送以前扣留下来来的全部匈奴使者，出使匈奴。

sū wǔ dào le xiōng nú bǎ xiōng nú shǐ zhě jiāo huán gěi chán yú bìng qiě sòng shàng le
苏武到了匈奴，把匈奴使者交还给单于，并且送上了
lǐ wù xiōng nú chán yú jiàn hàn cháo sòng lái nà me duō lǐ wù fǎn ér jiāo hèng qǐ lái sū
礼物。匈奴单于见汉朝送来那么多礼物，反而骄横起来。苏
wǔ wéi le wéi hù shuāng fāng de yǒu hǎo jǐn liàng nài zhe xìng zǐ gēn chán yú dǎ jiāo dào zhǔn
武为了维护双方的友好，尽量耐着性子跟单于打交道，准

bèi wán chéng rèn wu hòu hǎo kuài diǎnr fǎn huí hàn cháo zhèng zài sū wǔ
备完成任务后，好快点儿返回汉朝。正在苏武

zhǔn bèi huí hàn cháo de shí hou fā shēng le yí jiàn yì wài de shì
准备回汉朝的时候，发生了一件意外的事

qing yuán lái zǎo zài sū wǔ chū shǐ xiōng nú zhī qián hàn cháo
情。原来，早在苏武出使匈奴之前，汉朝

shǐ zhě wèi lǜ tóu xiáng le xiōng nú bìng qiě sǐ xīn tā dì de wèi
使者卫律投降了匈奴，并且死心塌地地为

chán yú chū móu huà cè wèi lǜ de bù xià yǒu ge jiào yú cháng
单于出谋划策。卫律的部下有个叫虞常

de rén shì ge zhōng yú hàn cháo de xuè xìng hàn zǐ tā
的人，是个忠于汉朝的血性汉子。他

běn lái rèn shí sū wǔ de fù shǐ zhāng shèng jiù
本来认识苏武的副使张胜，就

àn dì hé zhāng shèng shāng liang chú diào pàn tú wèi
暗地和张胜商量除掉叛徒卫

lǜ zhāng shèng hěn zàn chéng yú cháng de dǎ
律。张胜很赞成虞常的打

suàn bìng zī zhù le tā yì xiē cái wù dàn jì móu bèi xiè lòu yú cháng bèi chán yú dài
算，并资助了他一些财物。但计谋被泄露，虞常被单于逮
bǔ jiāo gěi wèi lǜ shěn wèn
捕，交给卫律审问。

wèi lǜ bǎ yú cháng shā sǐ yǐ cǐ lái wēi xié sū wǔ zhāng shèng hài pà le guì
卫律把虞常杀死，以此来威胁苏武。张胜害怕了，跪
xià tóu xiáng bìng chéng rèn le yǔ yú cháng tóng móu yú shì wèi lǜ quàn sū wǔ tóu xiáng
下投降，并承认了与虞常同谋。于是，卫律劝苏武投降，
tā jǔ zhe bǎo jiàn duì sū wǔ shuō nǐ bù tóu xiáng wǒ jiù shā le nǐ sū wǔ miàn
他举着宝剑对苏武说：“你不投降，我就杀了你！”苏武面
bù gǎi sè de yíng shàng qu shuō nǐ dǎn gǎn shā le wǒ hàn cháo dìng huì fā bīng dǎng píng xiōng
不改色地迎上去说：“你胆敢杀了我，汉朝定会发兵荡平匈
nú nǐ huì sǐ wú zàng shēn zhī dì wèi lǜ kàn sū wǔ nà yàng zhèn dìng zhī dào yòng wǔ
奴，你会死无葬身之地。”卫律看苏武那样镇定，知道用武
lì xià bu dǎo tā zhǐ hǎo xiàng chán yú bào gào chán yú tīng shuō sū wǔ zhè yàng jiān dìng jiù
力吓不倒他，只好向单于报告。单于听说苏武这样坚定，就
gèng xī wàng tā tóu xiáng biàn ràng wèi lǜ qù quàn sū wǔ tóu xiáng
更希望他投降，便让卫律去劝苏武投降。

sū wǔ jiàn wèi lǜ yòu quàn tā tóu xiáng xiōng nú biàn nù qì chōng chōng de shuō wèi
苏武见卫律又劝他投降匈奴，便怒气冲冲地说：“卫
lǜ nǐ zhè ge wú chǐ zhī tú nǐ zuò le hàn jiān bèi pàn le fù mǔ bèi pàn le cháo
律你这个无耻之徒。你做了汉奸，背叛了父母，背叛了朝
tíng hái yǒu liǎn lái tóng wǒ shuō huà
廷，还有脸来同我说话？”

wèi lǜ pèng le yì bí zi huī zhǐ hǎo xiàng chán yú bào gào chán yú biàn ràng sū wǔ rù le
卫律碰了一鼻子灰，只好向单于报告。单于便让苏武入了
dì jiào bù gěi tā yǐn shí bī tā qū fú sū wǔ rěn jī ái è kě le jiù pěng yì
地窖，不给他饮食，逼他屈服。苏武忍饥挨饿，渴了，就捧一
bǎ xuě zhǐ kě è le jiù kǎn yì xiē pí dài yáng pí piàn zhī lèi de dōng xī chōng jī
把雪止渴；饿了，就啃一些皮带、羊皮片之类的东西充饥。

guò le jǐ tiān chán yú jiàn zhé mó sū wǔ yě méi yòng zhǐ hǎo bǎ tā fàng chū lái
过了几天，单于见折磨苏武也没用，只好把他放出来，
shuō yào fēng tā wéi wáng sū wǔ shuō shén me yě bù dā yīng chán yú zhǐ hǎo yòu bǎ tā sòng dào
说要封他为王，苏武说什么也不答应。单于只好又把他送到
běi hǎi jīn bèi jiā ěr hú yí dài biān qù fàng yáng hái shuō děng gōng yáng shēng le xiǎo yáng jiù
北海(今贝加尔湖一带)边去放羊，还说等公羊生了小羊，就

fàng sū wǔ huí qu gōngyáng zěn me néng shēng xiǎo yáng zhè me shuō wú fēi shì xiǎng bǎ sū wǔ
放苏武回去。公羊怎么能生小羊？这么说无非是想把苏武

cháng qī jiān jìn bà le
长期监禁罢了。

sū wǔ dào le běi hǎi biān shēnpángshén me rén dōu méi yǒu hé tā zuò bàn de zhǐ yǒu
苏武到了北海边，身旁什么人都没有，和他做伴的只有
nà yì qún gōng yáng hé nà gēn dài biǎo hàn cháo de jīng jié sū wǔ ná zhe nà gēn jīng jié cóng bù
那一群公羊和那根代表汉朝的旌节。苏武拿着那根旌节从不
lí shǒu lián wǎn shàng shuì jiào yě lōu zài huái lǐ tā zǒng xiǎng zhe yǒu yì tiān ná zhe jīng
离手，连晚上睡觉也搂在怀里，他总想着有一天，拿着旌
jié huí dào zì jǐ de guó jiā hán lěng jī è liàn jiù le tā yì shēn zhēng zhēng tiě gǔ
节回到自己的国家。寒冷、饥饿练就了他一身铮铮铁骨，
sū wǔ zài běi hǎi yí dài jiù shì shí jiǔ ge nián tóu er
苏武在北海一待就是十九个年头儿。

hàn wǔ dì sǐ hòu hàn zhāo dì jí wèi xiōng nú yòu gēn hàn cháo jìn xíng hé yì hàn
汉武帝死后，汉昭帝即位，匈奴又跟汉朝进行和议。汉
cháo tí chū yāo qiú shuō yào fàng huí sū wǔ děng bèi xiōng nú kòu yā de hàn cháo shǐ zhě xiōng nú dā
朝提出要求说要放回苏武等被匈奴扣押的汉朝使者，匈奴答
ying le hàn cháo tí chū de yāo qiú fàng huí le sū wǔ děng bèi kòu yā de shǐ zhě
应了汉朝提出的要求，放回了苏武等被扣押的使者。

sū wǔ chū shǐ xiōng nú de shí hòu shì ge sì shí suì zuǒ yòu de zhuàng nián hàn zi
苏武出使匈奴的时候，是个四十岁左右的壮年汉子，
tā zài xiōng nú dù guò le shí jiǔ nián yì cháng jiān kǔ de suì yuè huí lái shí yǐ jīng shì ge xū
他在匈奴度过了十九年异常艰苦的岁月，回来时已经是个须
fà quán bái de lǎo rén le
发全白的老人了。